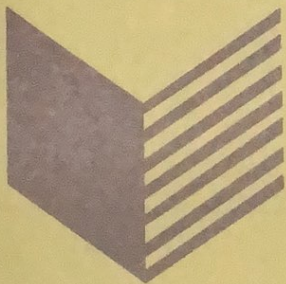

ସତ୍ୟବାଣୀ

THE VOICE OF TRUTH

Nov & Dec, 1999

AN ORIYA BIMONTHLY BULLETIN
PUBLISHED BY THE CHURCH OF CHRIST

The Voice of Truth

CHURCH OF CHRIST
P.O. Box No. 80, KAKINADA,
A.P. - 533 001
Ph. 0884 - 63722

Vol. 4 November & December, 1999

Published every two months in Oriya
Language for the Restoration of
New Testament Christianity

FREE!

FREE!!

FI

Study the Bible in the quiet of your own home. Equip yourself in the **BASIC BIBLE COURSE** in Oriya language. Complete the course and obtain a copy of the Oriya Holy Bible absolutely free! Send your advertisement today to:

THE DIRECTOR
BIBLE CORRESPONDENCE COURSE
P.O. Box. 80, KAKINADA - 533 001.

ସତ୍ୟବାଣୀ VOICE OF TRUTH

Vol - VI KAKINADA NOV-DEC - V

ଦାନ ସଂଗ୍ରହ (Giving)

ଦାନ ସଂଗ୍ରହ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଉପାସନାର ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଂଶ । ଏହି ବିଷୟରେ ବାଇବେଲ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ସହିତ, ଅନେକ ଦାନ ସଂଗ୍ରହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟ କଅଣ କହେ ? :-

୧ମ କରନ୍ତୀ ୧୭ : ୧, ୨ ପଦରେ ଲେଖାଯାଏ, “ସାଧୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦାନ ସଂଗ୍ରହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେପରି ମୁଁ ଗାଳତ୍ୟର ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କର । ମୁଁ ଗଲେ ଯେପରି ଦାନ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ଆପଣା ସୁବିଧା ଅନୁସାରେ ନିଜ ନିଜ ନିକଟରେ କିଛି କିଛି ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖ” । ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ଆନୁମାନେ କେତୋଟି ସତ୍ୟତା ଜାଣିପାରୁ ।
ଯଥା :-

ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଦାନ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ସେହି ଦିନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଦାନସଂଗ୍ରହ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆନୁମାନେ ଆଜ୍ଞପିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ସପ୍ତାହର ଅନ୍ୟ ଦିନ ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରାର୍ଥନା, ବାକ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଦାନଦେବା ବାକ୍ୟଗତ ନୁହେଁ । ଯଦି ଏହି ପ୍ରଥା ଆନୁମାନେ ଅନେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମତ ଶାଖା ମାନଙ୍କରେ ଦେଖିବାକୁ ପାରି ।

ପୂର୍ବ ସପ୍ତାହରେ ଅର୍ଜିତ ସେନଗାରରୁ କିଛି ପ୍ରଭୁଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦାନ ଅର୍ପଣ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଅଟେ । ଦାନ ଦେବାକୁ ଅସମର୍ଥମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରଭୁ ଅବଶ୍ୟ
ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସମର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପାସନାର ଦାନ
ନଦେବା ପାପରୂପ ପରିଗଣିତ ହୁଏ ।

ଦାନ କେବଳ ଟଙ୍କା ରୂପରେ ଅର୍ପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ
ଅବଶ୍ୟ ଆନୁମାନେ ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
ଅର୍ପଣ ପଦାର୍ଥ ଉ: ସ୍ୱ - ପସଲ, ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ଅର୍ପଣ
କରି ପାରୁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଅର୍ପଣା ଦେଶ, ଅଞ୍ଚଳ, ପରିସ୍ଥିତି
ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ ।

ଆନୁମାନଙ୍କ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଅନୁଯାୟୀ ଆନୁମାନେ ଦାନ
ଅର୍ପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଅଛୁ । ହୁଣ୍ଡ ଉଠେ
ଆନୁମାନେ କେଉଁ ପରିମାଣରେ ଦାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ? ପୁରାତନ
ନିୟମାଧିନ ଶ୍ରୀମାତୃମାନେ ଦଶମ ଭାଗ ଅର୍ପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ
ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ନୂତନ ନିୟମରେ ଦଶମ ଭାଗ
ବିଷୟରେ କିଛି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଯିହୁଜୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ
ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ନିୟମାଧିନ ଯେ ଆନୁମାନେ, ଆନୁମାନେ ସେମାନଙ୍କ
ଠାରୁ କମ୍ ଦେବା କି ନ୍ୟାୟଯୁକ୍ତ ? ଆନୁମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ନିୟମ
ଭରସାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଆନୁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ
ଅଧିକ ଦାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଆପଣା ଅଭିଳାଷ
ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟର୍ଥରେ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାନ ବିଷୟରେ
କୁଣ୍ଠିତ ଅଟନ୍ତି । ଆନୁମାନଙ୍କ ଅର୍ପଣା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଜ୍ଞତ ନୁହେଁ ।
କାରଣ ସେ ସର୍ବଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟାମୀ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି ।

ପାଉଁଳଙ୍କ ଆଗମନ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ଦାନ
ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ନି ପଡ଼େ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା
ସେନଗାରରୁ କିଛି କିଛି ସଂଗ୍ରହ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ କରନ୍ତି
ଆଦେଶ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଆଜ୍ଞାପିତ ହେବାନୁଯାୟୀ ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ସ୍ଥାନମାନେ

ଦାନ ଅର୍ପଣ କଲେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପନରେ କୌଣସି ଅଭାବ ଦେବ ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗ ଦେଖାଇ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି, ତାହା ପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଦାୟକ ।

୧୨ କରନ୍ତୁ ୯ : ୭,୭ ପଦରେ କୁହାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଅଳ୍ପ ବୁଣେ ସେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ କାଟିବ, ଆଉ ସେ ପ୍ରଭୁର ବୁଣେ, ସେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କାଟିବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ହୃଦୟରେ ଯେପରି ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛନ୍ତି । ସେହିପରି କରୁ କୁଣ୍ଡିତ ଭାବରେ ନୁହେଁ ଅବା ବାଧ୍ୟ ବାଧକତା ହେତୁରୁ ନୁହେଁ, କାରଣ ଈଶ୍ଵର ହୃଷ୍ଟଚିତ୍ତ ହାତକୁ ଭଲପାଆନ୍ତି । ଏହି ବାକ୍ୟରୁ ଆନେମାନେ ଆଉ କେତୋଟି ବିଷୟ ଜାଣିପାରୁ ଯଥା : ... ।

ଆନେମାନେ ଯେଉଁ ପରିମାଣରେ ବୁଣୁ, ସେହି ପରିମାଣରେ ଶସ୍ୟ କାଟୁ । ଅଳ୍ପ ବୁଣିଲେ, ଅଳ୍ପ କାଟିବ । ପ୍ରଭୁର ବୁଣିଲେ ପ୍ରଭୁର କାଟିବ । ଏହା କେବଳ ଦାନ ସଂଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟବସାୟ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଅନେକ କିଛି କାଟନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ କିଛି ବୁଣନ୍ତି ନାହିଁ । ମଣ୍ଡଳୀର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦାନ ନ ଦେଇ ବରଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ମଣ୍ଡଳୀ ସେମାନଙ୍କ ଅଭାବ ପୂରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଅନେକଙ୍କ ମନୋଭାବ । କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ସେମାନେ ସପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁର ବୁଣି ପ୍ରଭୁର କାଟିବା ନିମନ୍ତେ ଆସ ଆନେମାନେ ତାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁ ।

ଅନ୍ୟ ମନସ୍କ କଥା ଅସ୍ଥିର ମନରେ ଦାନ ନ ଦେଇ ଆପଣା ହୃଦୟର ସଂକଳ୍ପନୁଯାୟୀ ଦାନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ରୋଚନା ଦିଏ । ଉପାସନାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପୂର୍ବେ, ଆନେମାନେ କେତେ ଦାନ ଦେବା ନିୟତ୍ତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦାନ ବାଧ୍ୟତାକତା ହେତୁ କଅବା କୁଣ୍ଠିତ
ଭାବେ ନ ହେଉ କାରଣ ସେହିପରି ଦାନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ
ନୁହେଁ ।

ଦୁଷ୍ଟଚିତ୍ତରୁ ଦାନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ । ଏହିପରି
ଦାତା ହେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସକ୍ଷମ କରନ୍ତି ।
ଶେଷରେ ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି । ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଦାନ କରିବା
ଅଧିକ ଶ୍ରେୟସ୍କର ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟର
ଲୋଭ ଓ କୁଣ୍ଠିତ ଭାବ ହେତୁ ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ଦାନରୁ
ଲୁଣ୍ଠନ କରୁଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଇ ଆସ ଆତ୍ମମାନେ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଅନୁଚର ହେଉଁ । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟାନୁଯାୟୀ ଦାନ
ନ ଦେଲେ, ଆତ୍ମମାନେ କେବେ ହେଁ ପ୍ରକୃତ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମ ପୁନ ହୋଇ
ପାରିବା ନାହିଁ ।

—J. C. Choate

ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପାସନା

ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ, ସନ୍ତାନ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମା ଆତ୍ମାର ଜନକ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା, ବନ୍ଧୁତା ପିତା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିଥାଏ । ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ଵାରା ସନ୍ତାନ ଆପଣା ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥାଏ । ପବନ ବାଇବଲର ତିନୋଟି ଦିଗରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ବଢ଼େଇ କରି ପାରିବା ।

ଆହୁରି ରାଜାଙ୍କ ନିଜର ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ ବନ୍ଧା ଏଲ୍ଲସ୍ ଓ ବାଲ ଦେବତା ଅନୁଗାମୀ ଭାବେ ବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାସଂଘ ଶ୍ରେଣୀ ହେଲା । ବାଲ ପୂଜକମାନେ ଯଜ୍ଞ ବେଦର ବୃକ୍ଷ ନେଇ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵର ରୁ ଅଗ୍ନି ପାଇଁ ବାଲ ଦେବତା ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କରୁଥିଲେ ହେଲେ । ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଏଲ୍ଲସ୍ ଶ୍ରୀକ୍ଷୀର ବାର ଗୋଷ୍ଠୀର ସଂଖ୍ୟାମୁସାରେ ବାରପଥରେ ଯଜ୍ଞ ବେଦ ନିର୍ମାଣ କରି ବୃକ୍ଷକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ବୃକ୍ଷକୁ କାଷ୍ଠ ଉପରେ ସଜାଇ ଯଜ୍ଞ ବେଦର ଚତୁର୍ପାଶ୍ଵରେ ଦୁଇ ମହଣ ବହନ ଧରିଥିବା ଭଳି ଖାଇ ଜଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣ ଫେରାଇ ଅଛ । ଏହା ଏହି ଲୋକମାନେ ଯେପରି ଜାଣି ପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ମୋ କଥା ଶୁଣ, ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ କଥା ଶୁଣ । ସେତେବେଳେ ସାଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଗ୍ନିପତ୍ର ହୋଇ ହୋମାର୍ଥକ ବଳ ଓ କାଷ୍ଠ ଓ ପ୍ରସ୍ତର ସବୁ ଓ ଧୂଳି ଗ୍ରାସକର ଖାଇରେ ଥିବା ଜଳ ଚାଟି ପକାଇଲ । (୧ମ ରାଜାବଳି ୧୮:୩୭,୩୭ ଏଲ୍ଲସ୍ଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ପରମେଶ୍ଵର ଶୁଣିଲେ । “ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏହା ଦେଖି ମୁଁ ତ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି କହିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ହିଁ ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପ୍ରଭୁ ହିଁ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି ।”

ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆମ୍ଭେମାନେ ୨ୟ ରାଜାବଳି ୧୯ମ ପଦ ୧୫ ରୁ ୧୯ରେ ପଢ଼ିପାରୁ । “ଆଜି ଜିଜ୍ଞାସୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, ହେ କରବଗଣ ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ

ଇଣ୍ଡିଆର ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ପୃଥିବୀ ସମୁଦାୟ
 ରାଜ୍ୟର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ ଅରମ୍ଭ
 ହେ ସଦାପ୍ରଭୋ, ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣ ଡେରି ଶୁଣ, ହେ ସଦାପ୍ରଭୋ,
 ଆପଣା ଚକ୍ଷୁ ଫିଟାଅ ଓ ଦେଖ, ଜୀବତ୍ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅଧିକାର
 କରିବା ପାଇଁ ସନ୍ଦେହକ ଯାହା କହି ଯୋଇଅଛି । ତାହାର
 ସେହି କଥା ଶୁଣ । ହେ ସଦାପ୍ରଭୋ, ଅଶୁଭପୁ ରାଜାମାନେ ନାନା
 ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ଉଚ୍ଛନ୍ନ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ
 ଦେବତା ଗଣ୍ଡେ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷେପ କରି ଅଛନ୍ତି, ଏହା ସତ୍ୟ,
 କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ନଥିଲେ, ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକୃତ କର୍ମ
 କାଷ୍ଠ ଓ ପ୍ରସ୍ତର ମାସ । ଏ ହେତୁ ସେହି ରାଜାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ
 ବିନାଶ କଲେ ।” ହିକକିପୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ପରମେଶ୍ୱର ଶ୍ରୀଣେ କଲେ
 ଅନନ୍ତର ସେହି ରାଜା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୁଇ ବାହାର ଅଶୁଭପୁମାନଙ୍କ
 ଛୁଉଣିରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ପଞ୍ଚାଶି ସହସ୍ର ଲୋକ ସହାର କଲେ, ଧୂଳି
 ଲୋକମାନେ ଅତି ପ୍ରଭାତରେ ଉଠନ୍ତେ, ଦେଖ, ସେ ସମସ୍ତ ମୃତଶବ
 ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।” (୩୫ମ ପଦ)

ତୁମ୍ଭେ ଆଦର୍ଶ ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଷୟରେ ପବିତ୍ର ଭାବନା
 ଓ ଦୁଃଖ ରାଜାଙ୍କ ସଦର୍ପ ସମୟରେ ଆନୁମାନେ ପଢ଼ି ପାରୁ । ରାଜା
 ଦାରିୟାକସ ଏକଶତ ବଂଶଜ ଶିତପାଳ ଉପରେ ବିଜୟ ଅଧିକାର
 ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ଅଠାଅଶି ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଦାନବଲ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
 ଜଣେ । ଅନ୍ୟ ଅଧିକ ଓ ଶିତପାଳମାନେ ଦାନବଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଷାକହି
 ତାହାଙ୍କ ଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ନ ପାଇପାରୁ ଦାନବେଲଙ୍କ ଶତ
 କରିବା ନିମନ୍ତେ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ନିୟମ ଘୋଷଣା କଲେ । ଯେଉଁ
 ଯେଉଁଥିରେ ଭରଣି ଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
 ଦେବତାଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ସେ ସି ହିମାନଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ନିଷିଦ୍ଧ
 ହେବ । କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଦାନବେଲ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତିନିଥର ଆଶୁପାତ
 ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ନିରାକ ନୋହିଲେ । ସେ ରାଜା ଆଜ୍ଞା ଲାଭନ କରି

ଏଉଁଠିର ରଜା ଆପଣା ଅଟାଳିକାକୁ ଯାଇ ଉପବାସରେ
 ରାତି ଶେଷେ କଲ ଓ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ତାହା ନିକଟକୁ ଅଣାଗଲା ନାହିଁ ।
 ଆଉ ତାହାର ନିଦା ନୋହିଲା । ଅନନ୍ତର ରଜା ଅତି ପ୍ରକୃତରୁ ଉଠି
 ଶୀଘ୍ର, ସ୍ୱି ହମାନଙ୍କ ଗର୍ଭ ନିକଟକୁ ଗଲା । ପୁଣି, ଗର୍ଭ ନିକଟରେ
 ଦାନପୂଜା ପାଖରେ ଉପସ୍ଥ ଚ ହୋଇ ବିଳାପ ସ୍ୱରରେ ଡାକିଲା,
 ରଜା ଦାନପୂଜାକୁ କହିଲା ହେ ଶାନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ
 ଦାନପୂଜା ତୁମ୍ଭେ ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ଯାହାଙ୍କର ସେବା କରୁଅଛ, ତୁମ୍ଭର
 ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱି ହମାନଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଉଦ୍ଧାର
 କରିବାକୁ କି ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି ? ତହିଁରେ ଦାନପୂଜା ରଜାକୁ କହିଲେ
 ହେ ମହାରଜ ଚରଣାଶା ହେଉଛି । ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ଦୁଃ
 ପଠାଇ ସ୍ୱି ହମାନଙ୍କ ମୁଖ ବନ୍ଦ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ମୋର
 ଶକ୍ତ କରି ନାହାନ୍ତି, କାରଣ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରମୁଦେ ମୋର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା
 ଦେଖାଗଲା, ପୁଣି ହେ ମହାରଜ । ମୁ ଆପଣଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ହିଁ
 କୌଣସି ଶକ୍ତ କରି ନାହିଁ । ତହିଁରେ ରଜା ଅତିଶୟ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ
 ଦାନପୂଜାକୁ ଗର୍ଭରୁ ଉଠାଇ ଆଣି ଦେଲା । ତହିଁ ଦାନପୂଜା
 ଗର୍ଭରୁ ଉଠାଇଲେ ଓ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଶକ୍ତ
 ଦେଖା ନ ଗଲା, କାରଣ ସେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ
 କରିଥିଲେ । (ଦାନପୂଜା ୭ : ୧୯-୨୩)

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶ :-

ଯୀଶୁକୃଷ୍ଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ
 ସଦୃଶ୍ୟ ସର୍ବପ୍ରକାରେ ପ୍ରଲୋଭିତ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା, ସେ ପ୍ରାର୍ଥନାର
 ଦ୍ୱାରା ଜୟୀ ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ କରି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେ
 କହନ୍ତି - ପରୀକ୍ଷାରେ ଯେପରି ନ ପଡ଼, ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା
 କର । (ଲୁକ ୨୨ : ୪୦) । ବାପ୍ତିଜନ ଯୋଦ୍ଧାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାପ୍ତିଜନ
 ହେବା ଦିନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଶୁକଣି ଦିବା ରାତି ଉପବାସ କରି
 ଶୟାନ ଦ୍ୱାରା ପରିଷିତ ଦେବା ସମୟରେ ତଥା ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ, ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେ ଆପଣା ପ୍ରାର୍ଥନା
ଜୀବନରେ ଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରକଳ୍ପ ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଓ ଅଶ୍ରୁ ସହକାରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିନତି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ, ଆଜି ଉତ୍ତର ସ୍ୱରୂପେ
ଆଶଙ୍କାରୁ ରକ୍ଷାପାଇ ପୁତ୍ର ହେଲେ ହେଁ ଦୁଃଖଭୋଗ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞା-
ବହତାଶିଷା କଲେ, ପୁଣି ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ନିଜ ଆଜ୍ଞାକାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ପରିତ୍ରାଣର କାରଣ ସ୍ୱରୂପ ହେଲେ । (ଏଞ୍ଜୁ ୫ : ୧-୯)

ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ କପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ
ଶିଖାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବା ସମୟରେ ସେ ଏକ ନମୁନା ପ୍ରାର୍ଥନା
ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇଥିଲେ, ଯାହା ‘ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ରୂପେ ସୁପରିଚିତ
‘ଅତଏବ ତୁମ୍ଭମାନେ ଏହି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ହେ ଆତ୍ମ-
ମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା, ତୁମ୍ଭର ନାମ ପବନ ବୋଲି ମାନ୍ୟ ହେଉ ।
ତୁମ୍ଭର ରାଜ୍ୟ ଆସୁ । ଯେପରି ସ୍ୱର୍ଗରେ ସେପରି ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭର
ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେଉ । ଆଜି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଆହାର ଦିଅ
ଆତ୍ମମାନେ ଯେପରି ଆପଣା ଆପଣା ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ
ସେପରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ସବୁ କ୍ଷମା କର । ପରସ୍ପାରେ
ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆଶ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମନ୍ଦରୁ ରକ୍ଷା କର (ଯେଶୁ ଇଜିପ୍ଟ
ପରାନ୍ତର ଗୌରବ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ତୁମ୍ଭର । ଆମେନ୍ । (ମାଥୁଉ ୬ : ୯-୧୩)

‘ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଧନ୍ୟବାଦ ପଦ ପାଇ ନପାରୁ ଯଦିଓ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ପ୍ରାର୍ଥନାର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ । (କଲସୀ ୧ : ୩,
୧ମ ଥେସ ୫ : ୧୭-୧୮, ଫିଲିପ ୧ : ୩, ୪, ୪ : ୬) ।
ପ୍ରାର୍ଥନାର ଅନ୍ୟମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ହେଲେ, ତାହାଙ୍କ ନାମ ପବନ ରୂପେ
ମାନ୍ୟ କରିବା, ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ବିସ୍ତୃତ କାଂକ୍ଷା କରିବା, ଜୀବନ
ଦାୟକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଭର
କରିବା, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେବା, ମନ୍ଦରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ପବନ ରୂପେ
ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଗୌରବ ମହିମା ଜୀର୍ଣ୍ଣନ କରିବା

ପାରୁଣୀମାନଙ୍କ ଉପର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ସେ ନିନ୍ଦା କଲେ କିନ୍ତୁ
ସେ ନିଜେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ରାତି ଯାପନ କରୁଥିଲେ ।
(ଲୁକ ୬ : ୧୨) ଗେଥ୍ ସୀମନ ଉଦ୍ୟାନରେ ଶିଷ୍ୟ ଦ୍ୱୟରେ ସମର୍ପିତ

ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପାନପାତ୍ର ଦୂର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଭିନ୍ନଥର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ‘... ହେ ମୋହର ପିତା ପାନ ନ କଲେ ଏହି ପାତ୍ର ଯଦି ମୋ ଠାରୁ ଦୂର ହୋଇ ନପାରେ ତେବେ ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେଉ’ (ମାଥୁର୍ଜ ୨୭ : ୨-୪୪) । କ୍ଳାନ୍ତ ନ ହୋଇ ସର୍ବଦା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଯେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏ ବିଷୟରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବିଧିବା ବାରମ୍ବାର ଏକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବିନତି କରିବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଥିଲେ । (ଲୁକ ୧୮ : ୧-୮) ତାହାଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଅନୁସରଣ କରି ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଆପଣା ଶରୀରରେ ଥିବା କଣ୍ଠକ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଭିନ୍ନଥର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରରେ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ । ଆମ୍ଭର ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ।” (୨ୟ କରନ୍ଥୀ ୧୨ : ୭, ୮)

“ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରି ପାରେ ।” (ଯାକୂବ ୫ : ୧୬) “ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ବିନତି ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ କର୍ପୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଟେ । (୧ମ ପିତର ୩ : ୧୨) । “ପୂଣି ବିଶ୍ୱାସ କରି ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ । ସେହି ସବୁ ପାଇବ ।” (ମାଥୁର୍ଜ ୨୧ : ୨୨)

“ ଯଦି ଗୋଟିଏ ସରିଷ୍ଟଦାନାପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥାଏ, ତାହା ହେଲେ ଏହି ପଦ୍ମକୁ ‘ଏଠାରୁ ସେଠାକୁ ଦୁଃସ୍ୱା ବୋଲି କହିଲେ ତାହା ଦୁଃସ୍ୱାପିବ...’ (ମାଥୁର୍ଜ ୧୭ : ୨୦) ପୂଣି ଆନୁମୋଦନ ଯେବେ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ତେବେ ସେ ଆନୁମୋଦନ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଛୁମ୍ବରେ ଆନୁମୋଦନ ଏହି ସାହସ ଅଛି ।” (୧ମ ଯୋହନ ୫ : ୧୪) ଗେଥଣିମାନ ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆନୁମୋଦନ ନିମନ୍ତେ ଆଦର୍ଶ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉ । ହେ ମୋହର ପିତା, ଯଦି ହୋଇ ପାରେ ତେବେ, କେବେ ଏହି ପାନପାତ୍ର ମୋ ଠାରୁ ଦୂର ହେଉ, ତଥାପି ମୋହର ଇଚ୍ଛା ହୁଏ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ।” (ମାଥୁର୍ଜ ୨୭ : ୩୯)

ବାହ୍ୟକ ଆଡ଼ମ୍ବର ପରମେଶ୍ଵରକ ଚୈଷ୍ଟିଜନକ ନୁହେଁ । କୁକଳ୍ପନା ଦୁଷ୍ଟ ଶ୍ରୀୀଏଲ ହୃଦୟର ବିଭିନ୍ନ ବଳିଦାନ ତାହାକ ନିମନ୍ତେ ନିଃସାର ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । (ଯିଶାଇସ୍ ୧ : ୧୧-୧୪) ଘର୍ଷଣ ସମୟ ପରିଧାନ ନଗର ଛକରେ ଘର୍ଷଣ ସୁନଃସୁବୃତ୍ତି ପ୍ରାର୍ଥନା, ହାଟ ବଜାରରେ ନମସ୍କାର, ସମାଜ ଗୃହରେ ପ୍ରଧାନ ଆସନ ଭଲ ପାଇବା ପାରୁଣୀ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଯାଗୁଣୀଶ୍ଵ ନିନ୍ଦାକରଣ (ଲୁକ ୨୦ : ୪୭-୪୯) । ‘ ମୁଁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପରି ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅଧାର୍ମିକ ବ୍ୟଭିଚାରୀ କିମ୍ବା ଏହି କରଗ୍ରାହୀ ପରି ସୁଦ୍ଧା ନୁହେଁ ବୋଲି ଆମ୍ଭ ପ୍ରଶଂସାକାରୀ ପାରୁଣୀର ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହେ ଈଶ୍ଵର, ମୁଁ ଜଣେ ପାପୀ ମୋତେ ଦୟାକର, କରଗ୍ରାହୀ ଏହି ନମ୍ନ ପ୍ରାର୍ଥନା ତାହାଙ୍କ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । କାରଣ ... ଈଶ୍ଵର ଅହଂକାର ମାନଙ୍କ ପ୍ରତିରୋଧ କରି ନମ୍ନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତି ।’ (ଲୁକ ୧୮ : ୧୦-୧୩, ୧ମ ପିତର ୫ : ୫) ଆପଣା ଆପଣା ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଥିବା ହୃଦୟର ପ୍ରାର୍ଥନା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ । କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଆନୁମୋଦନ ଯେପରି ଆପଣା ଆପଣା ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଅଛୁ ସେପରି ଆପଣାମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ସବୁ କ୍ଷମା କରି ବୋଲି ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । (ମାଥୁ ୬ : ୧୨)

କାରଣ ଉଚ୍ଚତାପରେ ଧାର୍ମିକ ପୁରୁଷମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଭାବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆନୁମୋଦନ ବାକ୍ୟରେ ପଡ଼ି ଥାଉଁ । ଅକ୍ରାହମ ସଙ୍ଗେ ବେଦ ନିର୍ମାଣ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ଦାଉଦ ମହାରାଜ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୁମ୍ଫାର ବସି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଶଲମୋନ ଆଣ୍ଟି-ପାତି ଲୋସ୍ ହସ୍ତ ଆଣ୍ଟି-ମହିରେ ମୁହଁ ଲୁଚାଇ, ହିଜକିୟା କାନ୍ଥ ଆଡ଼େ ମୁହଁ ବୁଲାଇ, ଏକ୍ସିଆ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉତ୍ତୁପ୍ତ କରି ନିହମିୟା ଅଶ୍ଵ ଗଢ଼ାଇ, କରଗ୍ରାହୀ ଗୁଡ଼ି ମାରି ଆକାଶ ଆଡ଼େ ଉତ୍ତୁପ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ବିଷୟ ବାକ୍ୟରେ ପଡ଼ି ଥାଉଁ । ଯଦିଓ ଆନୁମୋଦନ ଏପରି ଭାବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, ତଥାପି ଆନୁମୋଦନ ଆଣି ବଳି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ।

ଶାମୁଦ୍ରେଲ ଯେତେବେଳେ ଦଶଧ୍ୱ ଯୋଷ୍ୟ ମେଷଦସ୍ତ୍ର
 ନେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମୁଦାୟ ହୋମ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ
 କଲେ । ଆଉ ଶିଶୁ ଏଲ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ମାନ କଲେ
 ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ । (୧ମ ଶାମୁଦ୍ରେଲ ୭ : ୯)
 ତାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଯଜ୍ଞ ବେଦି ନିର୍ମାଣ କରି
 ହୋମ ବଳି ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ
 ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ ।” (୧ମ ବଂଶାବଳି ୨୧ : ୨୭) ।
 ଯଦିଓ ବିହସ୍ତମ ୨୧ ଯଜ୍ଞ ବେଦି ନିର୍ମାଣ କଲେ । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା
 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟଯୋଗ୍ୟ ନୋହୁଏ ।

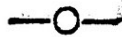
ସୁରତନ ନୟମାନୁଯାୟୀ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆନୁମାନଙ୍କ
 ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଯାଶୁଶୀଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ନିମନ୍ତେ
 ଆପଣାକୁ ବଳିଦାନ ଦେଇଥିବାରୁ ଏବେ ବଳିଦାନର ଆଉ ଆବ-
 ଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଆନୁମାନଙ୍କ ବ୍ୟର୍ଥ ଓ ସୁଇଛା ଜନକ ଉପାସନା
 ନିମନ୍ତେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବା ।

ତେବେ ଆନୁମାନେ କିପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ?
 ଯାଶୁ କହିଲେ, ସୁଖି ବିଶ୍ୱାସ କରି ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ
 ସେହି ସବୁ ପାଇବ ।” (ମାଥୁଉ ୨୧ : ୨୨) । ଆନୁମାନଙ୍କ
 ପ୍ରାର୍ଥନାର କେତୋଟି ବିଷୟ ବସ୍ତୁ :-

- ୧] ପାପ ନିମନ୍ତେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା (ମାଥୁଉ ୭ : ୯-୧୩)
- ୨] ସୁଖ, ପବିତ୍ର ଉତ୍ସୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନ ନିମନ୍ତେ (ଯାକୂବ ୧ : ୫, ୧୭)
- ୩] ଆନୁମାନଙ୍କ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଆହାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା ।
- ୪] ରୋଗୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ (ଯାକୂବ ୫ : ୧୩-୧୫)
- ୫] ଶାନ୍ତି ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତାରେ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ
- ୬] ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ, ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତି ନିମନ୍ତେ (୨ କରନ୍ତା ୧୨ : ୧୫)

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ କୁଅଭିଳାଷ ନିମନ୍ତେ
ନ ହେଉ । ଯାକୁବ ଷ : ୨୦୩) । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର
ଆଦର୍ଶ । ଶେଷରେ “ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ସବୁ ଅବସ୍ଥାରେ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ
ଏହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଭିମତ ।” (୧ମ ଥେସଲନୀ & : ୧୭-୧୮)

—PAT HARDEMAN

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବାଇବଲର ଶିକ୍ଷା
(Bible Teaching About the Holy Spirit)

“ଆତ୍ମମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ସେହି ଆତ୍ମା
ସ୍ଵୟଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ସହିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଆଉ
ଯଦି ସନ୍ତାନ, ତେବେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ
ଗୌରବାନୁତ ମଧ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ
ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରୁ, ତେବେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ
ସହ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।” (କୋରିନ୍ଥୀ ୮ : ୧୭-୧୭)

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଓ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ
ଅନେକ ଭ୍ରାନ୍ତମତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଜଗତରେ ଚଳି ଆସୁଅଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନ-
ମାନେ ସୁଦ୍ଧା “ସତ୍ୟ ରୂପ ଆତ୍ମା”ଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞ ଅଟନ୍ତି ।
ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ପିତା ପରମେଶ୍ଵର ଓ ସାଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ
ସହିତ ସମାନ ରୂପେ ପ୍ରେରିତ ଯୋଦ୍ଧା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରିଚିତ କରନ୍ତି
“ଆଉ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏଥିର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି । କାରଣ ଆତ୍ମା ହିଁ
ସତ୍ୟ । ଆତ୍ମା, ଜଳ ଓ ରକ୍ତ ଏହି ତିନି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ପୁଣି
“ତନର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏକ ।” (୧ମ ଯୋହନ & : ୭, ୮)

ସ୍ୱର୍ଗାଦରଣ ପୂର୍ବରୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଆଜ୍ଞାରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ବାସ୍ତୁଜିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ପୁସକ ସହିତ ସମାନ ରୂପେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି ।

ସୃଷ୍ଟିରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ମୋଶା କରନ୍ତି “ପୃଥିବୀ ନିର୍ମିତ ଓ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା । ଆଉ ଗର୍ଭର ଜଳଉପରେ ଅବକାର ଥିଲା । ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଜଳ ଉପରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲେ ।” (ଆଦି ୧ : ୨) ଆନୁମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟାତ୍ମା ପ୍ରଭୃତୀଶୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ତିନୋଟି ଭାଗ ବିଭକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ଯାହା ପ୍ରେରିତ ଯୋଦ୍ଧାଙ୍କ ସୁସମାଗୁରୁ ୧୪, ୧୫, ଓ ୧୬ ପଦ୍ୟମାନଙ୍କରେ ପଢ଼ି ପାରୁ ।

ଯୋଦ୍ଧା ୧୪ : ୨୭ :— “କିନ୍ତୁ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାଶ୍ଚ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାକୁ ପିତା ମୋ ନାମରେ ପ୍ରେରଣ କରବେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ, ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛି, ସେହି ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରବେ ଅତଏବ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପିତା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଆଗତ ଶକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ଯିଏ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦତ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଗୃହଣ କରନ୍ତି । ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷାକଳୀ କଥକା ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ୱମତର ଏଥିରେ କିଛି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ।

ଯୋଦ୍ଧା ୧୫ : ୨୭ “ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ସାହାଯ୍ୟକାଶ୍ଚକୁ ପ୍ରେରଣ କରବି, ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ବହୁଗତ ସେହି ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ, ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ

ଦେବ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟା ପ୍ରଭୃତୀଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକ ଜୀବନ କାହାଣୀ
ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପଦ୍ମ ଆତ୍ମାଙ୍କ ରୂପନାରେ ଲିଖିତ ହୋଇ
ଥିଲା । କନ୍ୟା ଗର୍ଭରୁ ଜାତ ହେବାର ସମୟ ଠାରୁ ସ୍ୱପ୍ନ ସ୍ତୁତିତାଙ୍କ
ଦର୍ଶନ ପାଶୁକୁ ଗୃହ୍ୟତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ ସମସ୍ତ କର୍ମ୍ୟ
ଶିକ୍ଷାକଳୀ ମାଧୁରୀ, ମାର୍କ, ଲୁକ ଓ ଯୋହନ ପଦ୍ମ ଆତ୍ମାଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ରୂପିତ ହୋଇ ଜଗତର ପରିସୀମାର୍ଥେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ବାକ୍ୟ
କହେ, “ସୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହିପରି ଅନେକ ଓ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ସାଧନ କଲେ, ସେହିସବୁ ଏହି
ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ହୋଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି
ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ, ସୀଶୁ ଶିଶୁରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି । ପୁଣି ବିଶ୍ୱାସ
କରି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ,
ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏହି ସମସ୍ତ ଲେଖା ଯାଇଅଛି । (ଯେହନ
୨୦ : ୩୦-୩୧)

ଯୋହନ ୧୭ : ୧୩-୧୪ — “କିନ୍ତୁ ସେ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟମୟ
ଆଜ୍ଞା ଆସିଲେ ସେ ପଥ ଦେଖାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ
ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, କାରଣ ସେ ଆପଣାଠାରୁ କଥା କହିବେ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିବେ, ସେହିସବୁ କହିବେ । ପୁଣି ଆଗାମୀ
ବିଷୟ ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ସେ ମୋତେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ
କରିବେ । କାରଣ ସେ ମୋ ବିଷୟ ଭେଦ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ,
ପଦ୍ମ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଆପଣା ବିଷୟରେ କହିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରିତ
ନ ହୋଇ ବରଂ ପଥ ଦେଖାଇ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବା
ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ନିତ୍ୟ ଜୀବନ
ଦାୟକ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଶେଷ ଦିନରେ ବିଶୁଦ୍ଧିତ

ହେବ । “ପୁଣି ମୁଁ ଶୁଦ୍ର ଓ ମହାନ ସମସ୍ତ ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ସଂହାରଣ
 ସମୟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲି ଆଉ ପୁତ୍ରକ ସବୁ
 ଫିଟିଗଲା । ପରେ ଜୀବନ ପୁତ୍ରକ ନାମକ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ରକ
 ଫିଟିଗଲା । ସେହି ପୁତ୍ରକମାନଙ୍କରେ ଲିଖିତ ବିଷୟ ପ୍ରମାଣେ ମୃତ-
 ମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମନୁସାରେ ବିରୁଦ୍ଧ ହେଲେ । ସମସ୍ତ
 ଆପଣାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ । ଆଉ ମୃତ୍ୟୁ ଓ
 ପାତାଳ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ, ପୁଣି
 ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମନୁସାରେ ବିରୁଦ୍ଧ
 ହେଲେ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୨୦ : ୧୨-୧୩)

ପରସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଲିଖିତ ନୂତନ ନିୟମର ପୃଷ୍ଠାଗୁଡ଼ିକ
 ଆମ୍ଭମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦାୟକ ସତ୍ୟର ସନ୍ଦାନ ପାଇ ପାରୁ ।
 (ଏଫିସୀ ୨ : ୮-୯ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୭ : ୧୫-୧୬, ପ୍ରେରିତ ୨୦ : ୩୮ :
 ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ଥାପିତ ମଣ୍ଡଳୀ ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କ ଲିଖିତ
 ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ଜାଣି ପାରୁ । (ମାଥୁ ୧୭ : ୧୮-୧୯, ପ୍ରେରିତ
 ୨ : ୪୭, ୨୦ : ୨୮) ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ପରିସାଧ
 ପାପପମାର ସତ୍ୟତା ବୁଝି ପାରୁ ।

ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମତ ନିୟମ, ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ର ବା ଆଜ୍ଞାବଳୀ
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିପ୍ରୟୋଜନୀୟ । ପରସ୍ତ ଆତ୍ମା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ
 ସତ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି । ହୃଦୟ ମନୋଭାବ, ମାନସିକ ଉତ୍ତେଜନା
 ପରସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ରୂପନାରେ ଲିଖିତ
 ବାଇବଲର ବାକ୍ୟ ହିଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭମାନେ କପରି ପରସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପାଇ
 ପାରୁ ? ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି, ତାହାର ଆଜ୍ଞା ବହୁ
 ହେବା ଦ୍ୱାରା (ଗାଲତ ୨ : ୨ ଓ ପ୍ରେରିତ ୫ : ୩୨ । ଗାଲତୟ

ମଣ୍ଡଳୀୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କହନ୍ତି, “ମୋହର
 ଭବ ଏହି ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଚରଣ କର, ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ-
 ମାନେ ଶରୀରର ଅଭିଳାଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଶରୀରର
 ଅଭିଳାଷ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳ, ଆଉ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅଭିଳାଷ ଶରୀରର
 ପ୍ରତିକୂଳ, ଯେଣୁ ଏହି ଦୁଇ ପରସ୍ପରର ବିପରୀତ, ଫଳତଃ ତୁମ୍ଭେ-
 ମାନେ ଯାହା ଯାହା ଇଚ୍ଛା କର, ସେହିସବୁ କରି ପାର ନାହିଁ ।
 (ଗାଲତ୍ ୫ : ୧୭-୧୭)

ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
 ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଆଚରଣ କରୁ । (ଗାଲତ୍ ୫ : ୨୫)

—Fred Dillion

ସକଳେଶ୍ଵର ପ୍ରେସ, ନବରଙ୍ଗପୁର ॥

JEALOUSY

Song of Solomon 8:6; Prov. 6:34; 2Cor. 11:2

INTRODUCTION :

1. "A jealous spirit may be good or bad, according to its object and tendency.
2. "Jealousy implies intolerance of rivalry and apprehension of being displaced."
3. Synonyms of jealousy :
 - a. Convetous.
 - b. Envious.
 - c. Suspicious.
4. Where there is jealousy there is usually doubt, lack of trust, fear, etc.
5. The sin lies in what jealousy leads to.

DISCUSSION :

A. Jealousy at work.

1. Cain and Abel (Gen. 4)
2. Saul and David (1&2 Sam.).
3. Herod and Christ (Matt. 27:18).

B. Modern day Jealousy.

1. Jealousy has broken many homes (called the green-eyed monster).
2. Jealous of one another's attainment.
3. Jealous of other members.
4. Jealous of other congregations.
5. Jealous of preachers.
 - a. Time.
 - b. Money.
 - c. Trips.

C. Jealousy and envy condemned.

1. Listed with murder (Rom. 1:29).
2. Envy and strife linked (1Tim. 6:4).

3. Malice and envy (Tit. 3:3).
4. Thou shalt not covet (Rom. 7:7).

D. Paul's Godly Jealousy (2Cor. 11:2).

1. Afraid that they would not be true to the Lord.
2. Wanted to present them as a virgin.

E. The Lord is a Jealous Lord (Ex 20:5).

1. Wants us to be his.
2. Wants us to wear his name.
3. Wants us to worship him.
4. Wants us to spend our time to his glory.

CONCLUSION :

1. Should put our faith in the Lord and his people.
2. To control self always.

- J. C. Choate.

From

SATYA VANI
P.O. Box 80
KAKINADA - 533 001

Printed Book only

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)